İSA
PEYGAMBER'İN HİKÂYESİ

Bu kitaplardaki resimlerde peygamberlerin yüzlerini göremezsiniz.
Çünkü Müslümanlar peygamberlere olan saygılarından dolayı
onların resimlerini yapmazlar.

DİYANET İŞLERİ BAŞKANLIĞI YAYINLARI: 1274/10
Çocuk Kitapları: 301/10

Yayın Yönetmeni
Dr. Yüksel Salman

Koordinasyon
Yunus Akkaya

Eser İnceleme
Hale Şahin
Elif Erdem

Editör
Zeynep Ulviye Özkan

Baskı Takip
İsmail Derin

Baskı
Salmat Basım Yayıncılık
0312 341 10 24

2. Baskı, Ankara, 2017

2017-06-Y-0003-1274
ISBN 978-975-19-6610-0
Sertifika No: 12931

Eser İnceleme Komisyonu Kararı
12.03.2015/39

İletişim
Dini Yayınlar Genel Müdürlüğü
Basılı Yayınlar Daire Başkanlığı
Tel: (0 312) 295 72 93 - 94 Faks: (0312) 284 72 88
e-posta: diniyayinlar@diyanet.gov.tr

Dağıtım ve Satış
Döner Sermaye İşletme Müdürlüğü
Tel: (0 312) 295 71 53 - 295 71 56 Faks: (0 312) 285 18 54
e-posta: dosim@diyanet.gov.tr

İSA

PEYGAMBER'İN HİKÂYESİ

Özkan Öze

Resimleyen: Sevgi İçigen

Uzun, çok uzun zaman önceydi.
İki bin yıl kadar önce...
Kutsal Kudüs şehrinde, büyük bir mabette,
Meryem adında genç bir kız yaşardı.
Meryem öteki genç kızlardan çok farklıydı.
O bir mabedde yaşar ve dışarıya pek çıkmazdı.
Bol bol ibadet eder ve Allah'ın ayetlerini okurdu.
Ama bir gün, garip bir şey oldu.

Yanına bir melek geldi. Bu melek, Cebrail'di.
Meryem onu görünce çok korktu.
"Korkma Meryem!" dedi Cebrail.
"Beni sana Allah gönderdi.
Senin bir oğlun olacak" dedi Cebrail.
"Ama, ama, ama nasıl?" dedi Meryem.
"Ben evli değilim! Çocuğum nasıl olur?"
Allah isterse olur." dedi Cebrail.
Elbette Allah isterse her şey olurdu.
Meryem de bunu biliyordu.

Allah, Âdem Peygamber'i hem annesiz,
hem de babasız yaratmamış mıydı?
Meryem'in çocuğunu ise,
sadece babasız yaratacaktı!
Peki ama insanlar buna ne diyecekti?
Günler, aylar geçti. Meryem'in karnı iyice büyüdü.
Ve herkes onun hamile olduğunu anladı.
Meryem köyüne, teyzesinin yanına döndü.

Kimselere bir şey anlatmıyor ve hep susuyordu.
Ve doğum iyice yaklaştı, sancıları başladı.
Meryem köyden çıktı,
uzaklardaki bir hurma ağacının altına oturdu.
Ve bebeğini orada dünyaya getirdi.
Bu ne güzel bir bebekti!
Meryem ona sarılıp ağlamaya başladı.

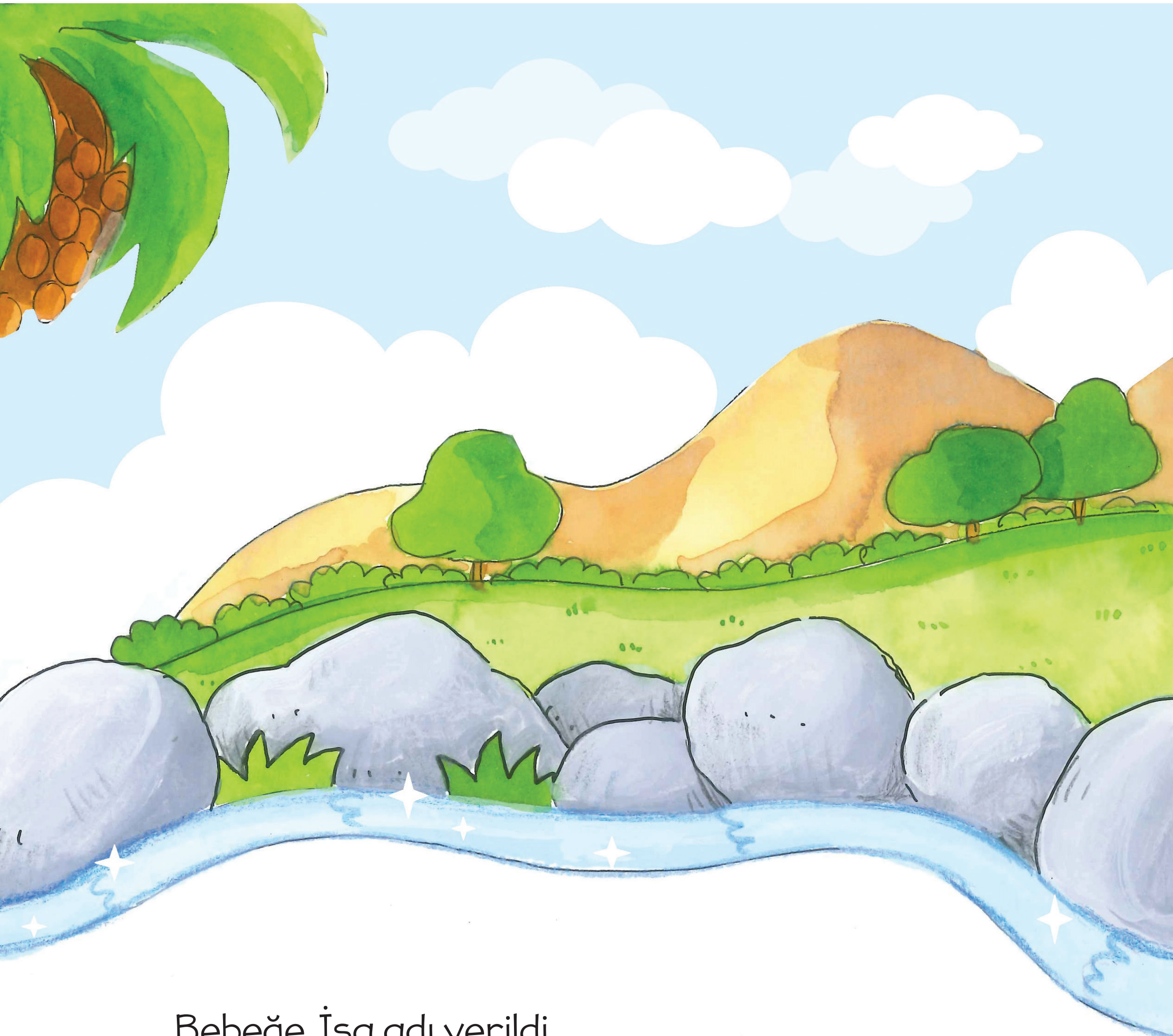

Şimdi köye nasıl dönecekti?
İnsanlar kimbilir ne düşünecekti?
Derken, bir ses duydu: “Üzülme artık Meryem!

Bak senin için yanı başında bir su çıkardık.
Ve kuru ağaçtan taptaze hurmalar yetiştirdik.
Haydi ye ve iç! Gözün aydın olsun!"
Meryem sudan içti
ve taze hurmalardan yedi.
Gönlündeki sıkıntılar silinip gitti.
Ve bir süre sonra bebeği dünyaya geldi.

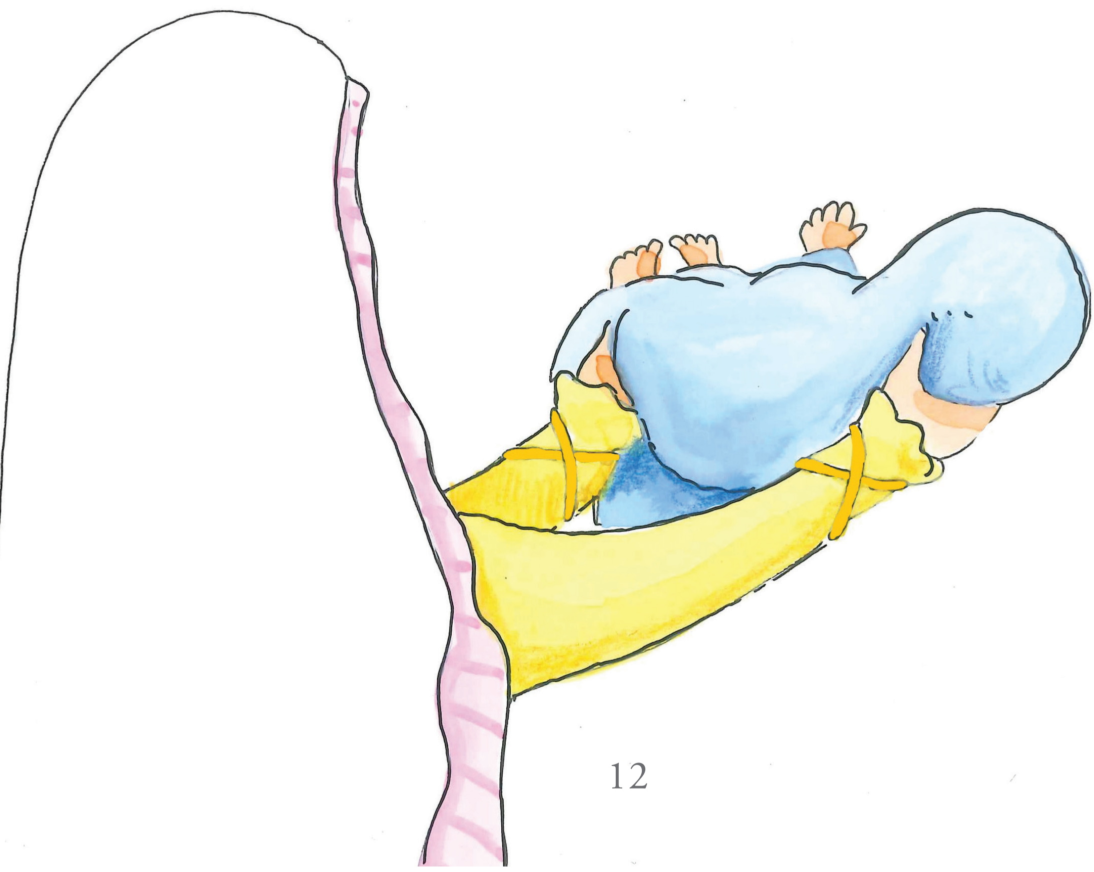

Bebeğe, İsa adı verildi.
Büyüdüğünde herkes ona
"Meryem oğlu İsa'dır" diyecekti.

Meryem ile İsa köye geldiklerinde,
insanlar bu işe çok şaşırdılar önce.
Ama sonra Meryem'e kızmaya başladılar.
"Evli bile değilsin! Senin nasıl çocuğun oldu?"
Meryem susuyordu.
Çünkü Allah ona susmasını emretmişti.
Ama onun yerine bebek konuştu.
"Ben Allah'ın kuluyum. O bana bir kitap gönderdi
ve beni peygamber yaptı!" dedi.

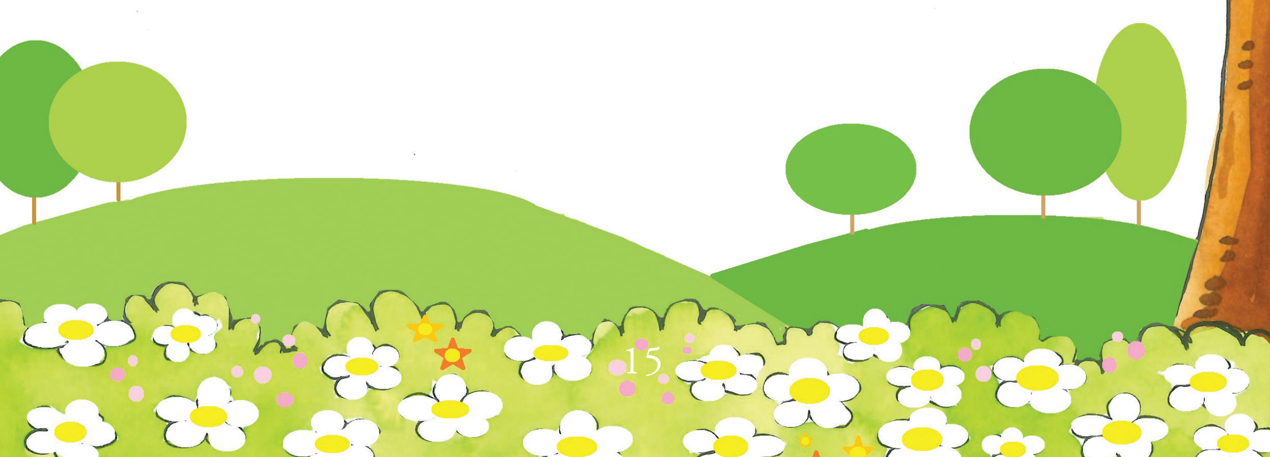
Herkes çok ama çok şaşırdı.
Bir bebek nasıl böyle konuşabilirdi?
Bu bir mucizeydi.
Bebek İsa, bir daha hiç konuşmadı.
Ta ki sıradan çocuklar gibi büyüyene kadar.

Meryem, onu alıp Mısır'a doğru yola çıktı.
İsa biraz daha büyüdüğünde,
Nasıra adında güzel bir köye yerleştiler.
O çok farklı bir çocuktu.
Yeryüzünün güzelliklerini seyretmeyi seviyordu.

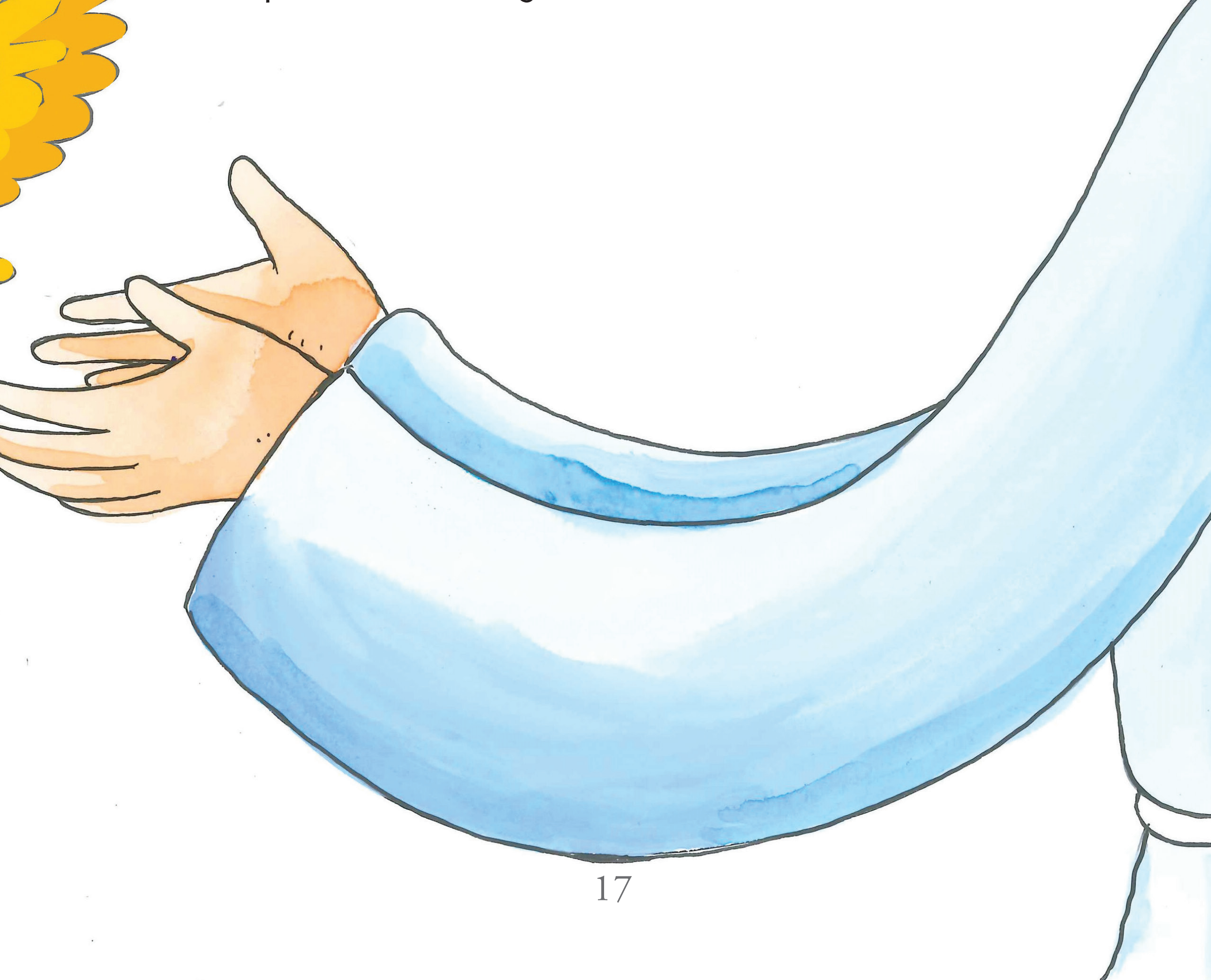
O bir kitabın sayfalarını
okur gibi bakıyordu her şeye...
Çiçeklere, kelebeklere,
mavi gökyüzüne
ve elbette geceleri yıldızlara...
İsa otuz yaşına geldiğinde,
Allah ona peygamberlik görevi verdi.
Ve ona İncil'i gönderdi.
İncil yeni bir kutsal kitaptı.
İsa Peygamber insanlara seslendi.

"Beni dinleyin! Ben Allah'ın elçisiyim!
Sizi sadece Allah'a ibadet etmeye çağırıyorum!"
Onlar İsa Peygamber'e
"Madem öyle, bize bir mucize göster!" dediler.
İsa Peygamber herkesin gözü önünde
çamurdan bir kuş yaptı.
Ve ona "Allah'ın emri ile uç!" dedi.
Allah o çamurdan kuşa hayat verdi
Ve kuş, İsa Peygamber'in avuçlarından
uçarak çıkıp gitti.

Herkes çok şaşırdı. Ama çoğu buna inanmadı.
“Sen bize bir sihir yaptın!” dediler.
Allah İsa Peygamber’e başka mucizeler de verdi.
Çok ağır hastaları bir dokunuşu ile iyileştirdi.
Gözleri görmeyenlerin gözlerini açtı.
Bunu duyan hastalar
İsa Peygamber’in kapısında kuyruk oldular.
O hepsi ile tek tek ilgilendi.

Ama yine de İsa Peygamber'e
on iki kişi hariç kimse doğru düzgün inanmadı.
Onlar havarilerdi ve ne iyi insanlardı.
İsa Peygamber ve havarileri köyleri,
kasabaları ve büyük şehirleri gezdi.
İnsanları iyiliğe ve güzelliğe davet etti.
"Zayıfları ezmeyin, açları doyurun
ve fakirleri koruyun!" dedi.

Pek az kimse onu dinledi. Pek çoğu ise dinlemedi...
Hele de zengin Yahudiler ve
onların yaşlı din adamları,
bu anlatılanlardan hiç hoşlanmıyorlar ve
İsa Peygamber'e çok kızıyorlardı.
Sonunda onu krala şikâyet ettiler.
"İsa'yı cezalandır!" dediler.

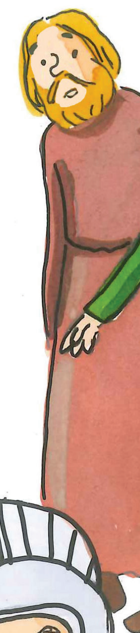
Bir sürü yalan uydurdular.
Akılsız ve zalim kral onların sözlerine inandı.
"Nasıralı İsa'yı bulun ve öldürün!" diye emretti.
Ama İsa Peygamber
onların bu hain planlarını öğrendi.

Havarileri ile gizli gizli toplanma kararı aldı.
Ancak aralarına Yahuda adında bir casus girdi.
Yahuda onlara, “Ben de sizdenim!” diyordu.
İlk fırsatta koşup askerlere haber verdi.
İsa Peygamber’in nerede olduğunu söyledi.
Askerler, İsa Peygamber’i yakalamak için gittiler.
Yahuda da, havarilerin yanındaydı.
Ama İsa Peygamber henüz gelmemişti.

O sırada ilginç bir şey oldu.
Allah onun yüzünü İsa Peygamber'e benzetti.
Askerler Yahuda'yı görünce hemen yakaladılar.
O, "Ben Yahuda'yım!" diye bağırıyordu.
"Tabii tabii!" dedi askerler. Ona inanmadılar.
Yahuda'yı alıp götürdüler ve öldürdüler.
İsa Peygamber'e ne olmuştu peki?

Allah İsa Peygamber'i gökyüzüne,
bambaşka bir âleme almıştı.
Kimse ona bir şey yapamazdı artık.
İşte bu Nasıralı İsa Peygamber'in hikâyesidir.
Meryem oğlu İsa'nın gerçek hikâyesi...
O, peygamberimizden önceki peygamberdi.
Biz bütün peygamberler gibi onu da çok severiz.
Onlar ne iyi, ne güzel insanlardı...
Aramızdan seçilmiş kıymetli öğretmenlerdi..